

РЕШЕНИЕ

№ 12505

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 12.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **6003** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на М. К. Т. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк]бл.6 вх.Д ап.60 срещу ЗАПОВЕД рег. №4332з-494 от 23.05.2024г. на Началник 02 група ПК на 02 сектор КПД при ОПП-СДВР, с което на Т. –младши автоконтрольор 1 степен е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца на основание чл.194, ал.2, т.2 вр. с чл.197, ал.1 т.2 от ЗМВР.

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност – се моли да се уважи жалбата. На първо място се твърди, че са нарушени административно-процесуалните правила, тъй като не е спазена нормата на чл.59, ал.2, т.3 от АПК- посочване на правните и фактическите основания за издаването на акта. В тази връзка се подчертава, че са описани 4 нарушения, съответно наложеното наказание е едно. С оглед изложеното се твърди, че е нарушен чл.197, ал.3, т.2 от ЗМВР разписващ ,че при две нарушения се определя наказание за всяко от тях и когато са еднакви по вид –се налага едно общо. Изтъква се, че всяко едно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2 от ЗМВР се осъществява с отделно деяние и то е самостоятелно нарушение на служебната дисциплина. За всяко едно нарушение –следва да се определи отделна санкция, като неизпълнението на това задължения е съществено процесуално нарушение, тъй като засяга правото на защита на страната. Следващото процесуално нарушение, което се изтъква в жалбата е незапознаването на служителя с материалите по преписката. Има предявяване единствено на обобщената справка

рег.№4332р-25385 от 28.03.2024г., но не и на 25-те файла с видео информация от камерите на слежубен автомобил СВ 1600 КВ. Твърди се, че служителят е поискал да се започнае, но му е било изрично отказано. Това поведение на ответника –се сочи, че също е довело до накърняване правото на защита на лицето и е основание за отмяна на заповедта. Отделно има позоваване на чл.32, ал.2 от Конституцията на РБ , че никой не може да бъде сниман, освен в предвидените случаи, но непредявяването, въпреки евентуалното представяне на записите в съдебно заседание е същесвено процесуално нарушение. В този смисъл има позоваване на решение №6630 от 05.07.2022г. по адм.дело №2750/22г. Во на ВАС. На трето място –се изтъква нарушение на материалния закон. Твърди се, че съгласно чл.210, ал.1 от ЗМВР трябва да се посочат мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено деянието вкл. и нарушената норма. Визира се, че бланкетно е посочено, че не изпълнява служебните си задължения следващи от Инструкция 8121з-749 от 20.10.2024г. и длъжностната си характеристика №4332р-14261 от 24.07.2024г.. Това е довело до немотивираност на заповедта. На следващо място се твърди, че не е съобразен и чл.206, ал.2 от ЗМВР при определяне на наказанието да се съобрази тежестта на деянието и последиците от същото. В тази връзка се прави довода, че наказание е прекомерно тежко и необосновано. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.А.. Претендират се разноси по списък.

Ответната страна не се представлява и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, подадена е в срок на 05.06.2024г. /при връчване на 24.05.2024г./, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Предмет на оспорване е заповед рег. №4332з-494 от 23.05.2024г. на Началник 02 група ПК на 02 сектор КПД при ОПП-СДВР, с която на Т. –младши автоконтрольор 1 степен е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца на основание чл.194, ал.2, т.2 вр. с чл.197, ал.1 т.2 от ЗМВР. Наказанието е наложено за това, че на 11.12.2023г. като част от наряд /водач на МПС/ по маршрут ПКПД-100 със служебен автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] като за времето от 2:56 до 5:19ч. автомобилът се е намирал в покой в крайпътна територия при [населено място] кв.Видиите, 76м. от №96, с което е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в проявена небрежност в изпълнение на задълженията си по конктрол на пътното движение, вменени в чл.39, ал.1 на Инструкция №8121з-749 от 20.10.2024г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение и изразяващи се в т.1 наблюдение на движението, видимо присъствие, контрол по спазване на правилата за движение и прилагане на административно-наказателни и принудителни административни мерки, както и организационно –превантивни мероприятия. Направен е извода, че с това деяние К. е нарушил чл.39, ал1 от Инструкцията и същото представлява дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.2 и вр. с ал.2 от ЗМВР, се налага писмено предупреждение за срок от три до шест месеца. Съответно на лицето е наложено писмено предупреждение за минималния срок от три месеца.

За да обуслови извода си за извършено деяние ответникът се е позовал на справка справка №4332р-25385 от 28.03.2024г. /л.27/.

Тя е изготвена въз основа на заповед №4332з-120 от 09.02.2024г. за определяне на комисия с председател инспектор Т. и членове инспектор Б. и инспектор Д.. Описано е, че К. е бил в наряд с младши автоконтрольор К. С. като за описаното деяние се позовават на писмо от отдел ПП-СДВР-„Вътрешна сигурност“, от 17.01.2024г., с което са уведомени, че при преглед на видеофайлове посочения адрес и папка за сл.автомобил СВ 1600 КВ е установено нарушение от служителите в наряда. Визирано е, че за времето от 2,56 до 5,19ч. на 12.12.2023г. служител на предната дясна седалка до водача е отпуснат със затворени очи, както и водача, като не са изпълнявали служебните си задължения. Посочено е, че в папката се съдържат 25 файла с видео информация от трите камери в патрулния автомобил. Описана е процедурата по запознаване на лицата Т. и С. с материалите, както и възможността им да дадат обяснения.

На 22.04.2024г. К. е поканен да даде писмени обяснения с покана на л.24. В същата е посочена справка №4332р-25385 от 28.03.2024г, описано е деянието, нарушените норми от Инструкцията, следващото се наказание.

На 07.05.2024г./л.23/, по предоставената възможност –К. е са обяснения. Посочил е, че съобразно метеорологическите условия на 12.12.2023г. е изпълнявал задълженията си и не е спал.

Към преписката е представен ПРОТОКОЛ на л.64 от 13.02.2024г. за това какво е установено от видеозаписите. В същия протокол освен описание има и снимки на снетото от записите. Този протокол е изготвен от инспекторите Б. и Т. –определени за Председател и член на дисциплинарно-разследващия орган.

С оглед изложените обстоятелства – ответникът е постановил заповедта и е наложил оспореното дисциплинарно наказание.

В съдебното производство нови доказателства не са представяни, освен наличните по преписката.

Следователно от изложеното от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ установява следното:

На първо място по компетентността на издателя на заповедта. Видно от същата –тя е издадена от С. К. на длъжност Началник група на 02 група Пътен контрол при 01 сектор „Контрол на пътното движение“ към отдел ОПП-СДВР, поради което на основание чл.204, т.3 от ЗМВР се констатира, че е оправомощен да постанови оспорената заповед вкл. и въз основа на представеното Удостоверение от отдел „Човешки ресурси“-л.96, че е заемал длъжността към момента на постановяването на заповедта.

Не се приема довода за допуснато съществено процесуално нарушение. Лицето е било поканено да даде обяснения и в поканата от 22.04.2024г. на л.24 по делото е описано деянието, което е било вменено. Същото е било разбрано от служителя и той, въпреки непредявените записи, е разбрал вината, която му се вменява и съответно е дал конкретни обяснения. Посочил е, че не е спал, а е изпълнявал задълженията си съобразно метеорологичните условия. Следва да се има предвид, че тези данни за същите условия се споменават еднократно. Това твърдение не е направено в жалбата и съответно няма искане за установяването му. Дори да имаше доказателства за конкретни напр.снеговалежи и т.н., трябва да се има предвид, че МПС освен, че е било в покой, се е намирало и извън място за контрол на движение, а именно -в крайпътна територия. Следва да се подчертае, че това твърдение правилно не е кредитирано от ответника, тъй като и за състава е защитна теза, доколкото в обясненията на С. /описани в докладната/ подобно обстоятелство не е изтъкнато.

Отделно от преписката е видно, че самите файлове не са представени, но няма и доказателствено искане във връзка с повторен анализ на сметата от тях информация. В справката, която е връчена на К. /л.37 гръб/ подробно е описано какво е снето от файловете и какво се установява от всяка една от трите камери като се касае за секунди. Тази информация е налична в справката и е пресъздадена в същата, поради което не може да се приеме довода, че на Т. е нарушено правото на защита. Подчерта се, че същото би било накърнено, ако имаше непълнота или неяснота от снетото от камерите. За лицето не е останало неизвестно какво камерите са установили – пълен покой за посоченото време на патрула и автомобила, намиращ се извън пътя в крайпътна територия. Към преписката е представена Заповед №513з-3747 от 25.04.2023г. на л.44 , в която е определено времето за почивка на служителите в МВР и видно от същата времето за отдых и хранене не съвпада с интервала от 2,20 часа, ползван от Т. и С..

Следва да се подчертае, че по преписката е протокол рег.№ 4332р-12038 от 13.02.2024г. на л.24. Касае се за официален документ, удостоверяващ съдържанието на възприетия запис. Този документ не е оспорен. Не са опровергана съдържанието му. Няма данни да е поискано изрично запознаването със записите в хода на дисциплинарното производство. Няма подобно изявление в обясненията, няма изрична молба по преписката за това. Точно обратното с поканата на л.95 от 01.04.2024г. Т. е бил уведомен да се запознае освен със справка №4332р-25385 от 28.03.2024г., но и със всички материали по преписката.

Не се споделя е другото възражение, че заповедта не съдържа изискуемите се реквизити, не е ясно описано деянието, мястото или времето, липса на нарушена норма, както и че се касае за три отделни нарушения. Видно от същата ответникът е посочил, че е нарушен чл.39, ал.1 от Инструкцията в съответните ѝ точки- задължение за наблюдение, за видимо присъствие, за контрол по спазване на правилата за движение и предприемане на организационно-превантивни мероприятия. Деянието е едно, не се касае за няколко отделни нарушения, за да се определят и отделни наказания, след което и едно общо в съответствие с чл.194, ал.2 от ЗДвП. Изложеното е така, защото чрез видимо присъствие се прави наблюдение и контрол за спазване на правилата за движение и евентуално се предприемат съответните мероприятия. Ако няма наблюдение следователно няма и контрол, няма и мероприятия без оглед на това дали присъствието е видимо или не за останалите участници в движението. Същественото е, че полицаите не са били на видимо място до пътя, а са отклонили автомобила в крайпътна територия в посочения времеви интервал, за да престоят и те и автомобила в пълен покой, като това им действие -всяко едно от задълженията им по чл.39, ал.1 от Инструкцията - е нарушено. Не се касае за отделни деяния, които да формират отделни състави на дисциплинарно нарушение, поради което изтъкваните доводи от защитата не се споделят.

Позоваването на практика, която не е тълкувателна и касае различна фактическа и доказателствена рамка – е несъстоятелно.

С оглед изложеното се прави категоричния извод за липса на процесуални нарушения вкл. и съществени такива. Съобразен е срока по чл.195, ал.1 от ЗМВР. Правилно е приложена и материалната норма. Касае се за неизпълнение на служебните задължения, разписани в чл.39, ал.1 от Инструкцията 8121з-749 от 20.10.2024г.. Това неизпълнение е посочено за нарушение на служебната дисциплина в чл.194, ал.2 т.2 от ЗМВР, който член е визиран в заповедта, като от полицаия е проявена небрежност

в служебната дейност по смисъла на чл.199, ал.1 т.3 пр.1-во от ЗМВР, за което по чл.197, ал.1, т.2 от ЗМВР се следва наказание „писмено предупреждение“. Съответно и при налагането на наказанието ответникът не е допуснал нарушения. Срокът е минималният, видно от чл.199, ал.2 от ЗМВР, поради което доводи като прекомерно тежно наказание – са необосновани. Ответникът не може да наложи друга санкция или в друг размер, освен разписания в закона. Евентуално при санкция с размер към средния или максимумата – би бил длъжен да изтъкне утежняващи съобръжения. Конкретно има мотивация за налагането на минималния срок, поради което наказанието е и справедливо.

За пълнота следва да се подчертае, че аналогична на нарушения чл.39, ал.1 от Инструкция 8121з-749 от 20.10.2024г. е отменената норма на чл.51, ал.1 и ал.2 от Инструкция №8121з-749/2014г., която също е визирала задължение за активно действие в три направления кумулативно -2 групи активни действия на първо място контрол и на второ регулиране на движението. Тези деяния обаче се осъществяват на фона на видимо присъствие или казано накратко най-ниското ниво на изпълнение на задълженията е видимо да присъстват, каквото липсва от страна на Т.. Ако същият видимо присъстваше, в патрулен автомобил, на видимо място до пътя, покая от страна на полицията би бил спорен до каква степен се установява –има ли визуален контакт с пътя, следи ли същия, с отворени очи ли е и т.н. Конкретно както се посочи няма спор, че след като липсва видимо присъствие- нито контрол, нито мерки и превенция може да има.

В заключение - СЪДЪТ приема, че заповедта е материално и процесуално законосъобразна, съответства на целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Доколкото няма от ответника претенция за разности –не следва да се присъждат такива.

ВОДИМ от горното СЪДЪТ и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. К. Т. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк]бл.6 вх.Д ап.60 срещу ЗАПОВЕД рег. №4332з-494 от 23.05.2024г. на Началник 02 група ПК на 02 сектор КПД при ОПП-СДВР, с което на Т. –младши автоконтрольор 1 степен е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца на основание чл.194, ал.2, т.2 вр. с чл.197, ал.1 т.2 от ЗМВР.

Решението на основание чл.211 посл.пр. от ЗМВР не подлежи на касационна оспорване и е окончателно.

Преписи на страните.

Съдия: